

Жага влади або бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий

Понеділок, 16 квітня 2007, 16:30

Жага влади... У світі ця хвороба є досить поширеною. Жага влади заволоділа серцями можновладців і простих людей, багатих і бідних, порядних і зловмисників. Заради влади розгоряються війни, звершуються злочини, здійснюються ганебні й лукаві вчинки. Це у світі...

Але, на жаль, жага влади може охопити серце і щирого християнина, який хоче посвятити своє життя на служіння Богу. Ні, він не хоче зробити кар'єру у світі, не прагне досягнути вершин у спорті чи в науці. Ні, він мріє лише про те, щоби Господь звершував через нього Свої великі справи, робив чудеса, уявляє себе на місці великих мужів Божих. Це добрі бажання, але коли людина прагне досягнути таким чином успіху і авторитету серед людей – її серце охопила жага влади і вона стає учасником бунту Корея супроти Бога.

Читаючи сьогодні історію про бунт Корея, ми можемо дивуватися короткозорості його прибічників, які посміли виступити супроти такого великого мужа Божого. Це ж так нерозумно бунтуватися проти такого авторитету. Нам і на думку не спадає, що сьогодні ми можемо опинитися на місці Корея і його прихильників, як попереджає про це Біблія: "...і загинули в бунті Корея". І для того зовсім не обов'язково виступати проти якихось авторитетів.

Давайте уважно розглянемо цю історію, бо "це були приклади нам, щоб ми пожадливі на зле не були, як були пожадливі й вони. Усе це трапилось з ними, як приклади, а написане нам на науку, бо за нашого часу кінець віку прийшов" (1Кор. 10:6, 11).

Найперше нам усім слід усвідомити, що ця історія написана саме для кожного із нас, віруючих людей. Кожна віруюча людина може опинитися на місці Корея. І, як це не дивно, насамперед це може статися із ревним християнином, який хоче посвятити своє життя на служіння Богові.

Про Корея Біблія розповідає, що він належав до вибраних людей, яких Господь наблизив до себе. Про це повідомляє нам Мойсей такими словами: "чи вам мало, що Бог Ізраїлів відділив вас від Ізраїлевої громади, щоб наблизити вас до Себе, і щоб ви виконували службу Господньої скинії, і стояли перед громадою, щоб служити їй? І Він наблизив тебе та всіх братів твоїх, Левієвих синів, із тобою; а ти будеш домагатися ще й священства?" (Чис. 16:9,10).

Дорогий друже, коли ти любиш Бога усім своїм серцем, наближаєшся до Нього, бачиш руку Господню у своєму житті, коли Господь вислуховує і явно відповідає на твої молитви – тоді тобі особливо слід пильнувати, щоби не опинитися на місці Корея.

Якщо прочитати далі наведену вище цитату із послання до Коринтян, то зустрічаємо цю ж пораду: "Тому то, хто думає, ніби стоїть він, нехай стережеться, щоб не впасти!" (1Кор. 10:12). Корей із своїми прихильниками були ближчими до Господа, аніж інші мужі народу Божого. Вони несли особливе, відповідальне служіння перед Богом, мали авторитет серед Ізраїльського народу. Але цього їм видалося замало – їм захотілося ще й

священства. До їхнього серця непомітно підступила гордість.

Саме тоді, коли ти особливо близький із Господом і він відповідає на твої прохання, з'являються бажання отримати якісь особливі дари від Бога, хочеться, щоби Він використовував тебе для великих справ Господніх. Одним словом, хочеться стати великим мужем Божим, Його вірним слугою. І це добрі бажання. До цього заохочує нас Біблія: "Правильне слово: якщо хто бажає єпископства, той бажає доброї справи" (1 Тим. 3:1). Добре бажання повністю посвятити своє життя Господу і стати Його служителем. Але Біблія застерігає нас, що можна піти до цієї мети двома різними шляхами: вузькою стежиною віри або бунтівною дорогою Корея. Саме ці два зовсім різні шляхи і розглянемо з Божою допомогою у даному матеріалі. У першому випадку Господь вибирає людину на служіння, а у другому – людина.

Вибір Мойсея

Мало хто звертає увагу на те, що першопричиною бунту Корея була помилка саме мужа Божого Мойсея, яку він допустив задовго до цієї події.

Одного разу тесть Мойсеїв на ім'я Єтро, який був мідіанським жрицем, побачив, що Мойсей втомлюється, зранку до ночі судячи народ Божий. І дав йому мудру пораду вибрати з поміж Ізраїля людей здібних, богобійних і справедливих і поставити їх начальниками над народом. Слід зазначити, що це була справді мудра порада з людської точки зору. І сьогодні з позиції теорії менеджменту науковці говорять, що запропонована тестем Мойсея організація є оптимальною.

Так вирішив і вождь народу Божого. «І послухався Мойсей голосу тестя свого, і зробив усе, що той був сказав» (Вих. 18:24). Але все ж таки не все він виконав так, як радив йому Єтро. Тесть говорив йому послухатися цієї поради, якщо Бог так накаже. Та Мойсей не став очікувати наказу Господнього, а вибрав здібних людей із народу і поставив їх начальниками. В цьому полягала його помилка, за яку йому довелося пізніше розплачуватися. Згодом ці люди стали знатними, здобули пошану, авторитет у людей, захотіли чогось більшого і збунтувалися проти Бога й своїх провідників.

Питання посвячення є вельми важливим саме для молодих людей, які бажають, щоби Господь використовував їх для звершення Своїх справ. Не один раз мені доводилося бути свідком того, як великі проповідники, подібно до Мойсея, викликають молодь наперед, кладуть на них руки і моляться за посвячення на служіння. І молода людина, заохочена таким чином, уявляє вже себе на місці того чи іншого мужа Божого, мріє про те, як Господь буде звершувати через неї Свої справи, зовсім не підозрюючи, що Божа стежина віри починається зовсім іншим чином. Не Мойсей повинен вибирати тебе на служіння, не великий проповідник має посвячувати тебе на звершення справи Божої, а лише Сам Господь може це зробити. Але для цього спочатку тобі самому необхідно підготувати своє серце, щоб воно стало потрібною для Бога посудиною.

Тут не йде мова про рукоположення на служіння. Рукоположення, звичайно, звершує людина: єпископ, пресвітер. Але до цього моменту чоловік повинен бути вже підготовленим Господом. А рішення про посвячення свого життя на служіння Богу тобі потрібно прийняти особисто перед Богом набагато раніше. І це рішення повинно ґрунтуватися не на мріях бути великим мужем Божим, звершувати чудеса, великі справи Господні, зайняти певну посаду священства. Ні, це рішення означає відкинути себе, свої

Жага влади або бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий

Понеділок, 16 квітня 2007, 16:30

власні інтереси, зненавидіти життя своє в цьому світі заради Бога, направити серце своє на пізнання волі Божої (Ів. 12:25).

Вибір Божий

При виборі нерідко дивляться на здібності, мудрість людини. Так і Мойсей підбирав собі начальників народу Божого. У даному випадку не Господь вибрав цих мужів, а людина, дивлячись на те, що вони були здібними і справедливими. А у Бога є інший критерій вибору, який зовсім відрізняється від людського: «Дивіться бо, браття, на ваших покликаних, що небагато-хто мудрі за тілом, небагато-хто сильні, небагато-хто шляхетні. Але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і немічне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильне, і простих світу, і погорджених, і незначних вибрав Бог, щоб значне знівечити, так щоб не хвалилося перед Богом жадне тіло.» (1Кор. 1:26-29).

Дорогий друже, можливо ти мудрий, здібний, розумний, твої здібності бачать та цінують люди і ти хочеш присвятити свої таланти для Господа. Це добре бажання, і можеш зробити це, не вагаючись. Але коли ти хочеш стати посудиною в Божих руках, його зброєю, тобі потрібно зректися своїх власних здібностей, щоб набути Господніх талантів. Твоя особиста мудрість, твоя освіченість не потрібна Богу. «Хай не зводить ніхто сам себе. Як кому з вас здається, що він мудрий в цім віці, нехай стане нерозумним, щоб бути премудрим. Цьогосвітня бо мудрість у Бога глупота, бо написано: Він ловить премудрих у хитрощах їхніх! І знову: Знає Господь думки мудрих, що марнотні вони!» (1Кор. 3:18).

Якщо ти зможеш позбутися високої думки про себе, відкинути свої здібності, власну мудрість, освіченість – тоді Господь тобі покаже вузьку стежину віри, по якій ти підеш і не заблукаєш. Він відкриє перед тобою горизонти Божої премудрості, і ти переконаєшся, наскільки сильно вона відрізняється від людської, від якої ти відмовився.

А, можливо, навпаки, ти не бачиш у себе жодних талантів і не знаєш, чим можеш послужити Богу. Знай, дорогий друже, що саме таких людей і шукає Господь, щоб засоромити мудрих, знатних, сильних. Схилися на коліна перед Всевишнім, смирися перед своїм Творцем в порох, і тоді Він підкаже тобі, де знаходиться вузька стежина, по якій належить тобі йти, щоби догодити своєму Господу. Ця стежина не є високою в очах людських, але ти йди нею покійно, з терпеливістю долаючи усі труднощі, перешкоди, зневагу людей пихатих та зарозумілих.

Бог вибирає простих, погорджених, незначних, яких не помічають люди, а тоді очищає їх і робить із них посудини, гідні на всяке добре діло. І блаженний ти, дорогий друже, якщо ти належиш до таких людей, яких світ цей відкинув.

Сильний, сповнений життєвих сил, батько висоти

Жага влади або бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий

Понеділок, 16 квітня 2007, 16:30

Отже, Мойсей зробив вибір. Він вибрав мужів здібних, справедливих і поставив їх начальниками народу Божого. Такі вони були в очах Мойсея. Але давайте уважніше придивимося до цих людей.

Серед найактивніших спільників Корея під час бунту Біблія називає трьох осіб: “Датан, і Авирон, сини Еліявові, та Авнан” (4 М. 16:1). Ми знаємо, що кожне ім'я у Слові Божому має, окрім найменування особи, певне значення.

Отож, заглянемо у біблійні словники і подивимося, що означають ймення згаданих осіб: Дафан означає “сильний”, Авирон – “батько висоти”, Авнан – “сповнений життєвих сил”. Так називали їх люди, і, мабуть, так високо вони самі думали про себе. Тому вони і стали, не роздумуючи, на сторону Корея і зухвало виступили супроти Мойсея і Аарона: “Досить вам, бо вся громада, усі вони святі, а серед них Господь! І чому ви несетеся понад зборами Господніми?”

Скажи, дорогий друже, чи не було у тебе таких думок? Ти сьогодні молодий, сильний, сповнений життєвих сил, і ці якості є важливими для людей, але не для Бога. Ти керуєшся добрими бажаннями зробити для Господа щось особливе, але пильнуй, щоби не опинитися серед гурту Кореєвого.

Що ж поганого хотіли Кореї з однодумцями? Вони не розуміли, чому тільки Мойсей і Аарон могли правити громадою й вимагали лише запровадити демократію і рівність у народі Божому. На жаль, сьогодні нерідко у церквах впроваджують принципи демократії. Адже всі спасенні, всі святі і серед них Господь. Але Слово Боже багато разів описує, до чого приводить бажання більшості. І лише тоді, коли з'являвся помазанник Господній, який слухався голосу Божого у всьому, народ наворачтався до Бога. Такі помазанники є і сьогодні. Не обов'язково він займає якусь церковну посаду, не завжди він має авторитет у більшості, але він смиренно йде вузькою стежиною віри, покійно виконує волю Божу і його молитви завжди вислуховує Господь. Не завжди він красномовно проповідує, не виглядає ефектно за кафедрою, але завжди говорить істину саме тоді, коли потрібно народу Божому.

Можливо, ти слухаєш проповідь старшого брата, пресвітера і тобі здається, що ти можеш сказати краще, більш красномовно і у серці з'являється осуд – знай, що ти стоїш на дорозі Корея. Я не маю наміру звинувачувати у цьому когось – я сам себе не раз ловив на такій думці і не відразу розумів, наскільки небезпечна така позиція. Це зовсім не означає, що потрібно підтримувати руки тих, хто не проповідує Євангелію. Якщо ти йдеш вузькою стежиною віри, то не будеш нікого осуджувати, зневажати у своєму серці, але, в той же час, твердо стоятимеш за істину Божу.

Мені неодноразово доводилося чути нарікання на того, чи іншого служителя, мовляв, він і тут неправильно вчинив, і там не так сказав. Як це легко давати поради зі сторони, як легко говорити: “ось я би на його місці...”. Але ти, дорогий друже, не на цьому ще місці, ти не проходив ще тими дорогами, якими Господь провадив старших людей. Якщо служитель і поступив колись не зовсім правильно, то судити про це може лише Бог, і перед Ним одним він буде давати відповідь. Зрештою, від помилок ніхто не застрахований. А яке ми маємо право осуджувати помазанника Господнього?

Згадайте ставлення Давида до царя Саула. Не раз цей богобійний юнак ставав свідком злочинних намірів царя, неодноразово бачив намагання царя вбити його і те, як злий дух находив на Саула, але завжди пам'ятав, що перед ним знаходився помазанник Господній. О, якби нам навчитися від Давида не спішити виносити власного суду, не зневажати помазанників Божих: “І сам Архангол Михаїл, коли сперечався з дияволом і

Жага влади або бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий

Понеділок, 16 квітня 2007, 16:30

говорив про Мойсееве тіло, не наважився винести суду зневажливого, а сказав: Хай Господь докорить тобі! А ці зневажають, чого не знають.” (Юда 9,10).
Давайте розглянемо інші ознаки людей, які йдуть дорогою Корея.

Бажання отримати авторитет у людей

Однією з перших характеристик однодумців Корея є визначення їх у Біблії як людей вельможних, іменитих, начальників. Вони вже досягнули певного становища у народі Божому, але їм виявляється цього мало. Їхнє серце охопило бажання досягнути чогось більшого, прагнення панувати над народом Божим. Про це красномовно говорить той факт, що вони у таких намірах звинувачували Мойсея і Аарона: “Ви ставите себе вище народу Господнього”, “Ти хочеш панувати над нами”.

Не знали вони, що Мойсей не мав у серці бажання правити народом Ізраїльським і всіма силами відмовлявся від цієї справи, яку доручав йому Господь. Чому він відмовлявся? Бо він йшов вузькою стежиною віри: “Вірою Мойсей, коли виріс, відрікся зватися сином дочки фараонової. Він хотів краще страждати з народом Божим, аніж мати дочасну гріховну потіху. Він наругу Христову вважав за більше багатство, ніж скарби єгипетські, бо він озирався на Божу нагороду. (Євр. 11:24-26).

Високе становище у народі спільники Корея розглядали як панування, а Мойсей бачив це найперше як страждання. Свого часу Мойсей вже займав дуже високе становище, називаючись сином дочки фараонової, але вірою відрікся від цього. Тоді його також не розуміли свої ж брати і звинувачували у бажанні панувати: “А той відказав: Хто тебе настановив за начальника та за суддю над нами?” (Вих. 2:14). А звинувачували вони тільки тому, що самі були враженні жагою влади, і “бачили” те ж саме у інших.

Господь поставив Мойсея вождем народу Божого, але спочатку той змушений був зректися царської почесності, людського авторитету, пережити ганьбу від своїх же братів, пройти пустиню, стати пастухом. Його не цікавив авторитет між людьми, але він був здатний чути голос Божий. Ось таких людей шукає сьогодні Господь.

Корей не даремно взяв собі у спільники не простих людей, а мужів авторитетних, вельможних. Для нього авторитет був на першому місці, тому він не здатний був чути голос Божий, та й Господь не відповів йому на його жертву. Він сподівався, що авторитет його однодумців допоможе скинути Мойсея та Аарона, отримати священство, певне вище становище у народі Божому.

Ці мужі не даремно мали повагу серед Ізраїля. Вони заслужили авторитет своїми здібностями, своєю працею, і сподівалися, що для Бога це також має велике значення. Але Господь не дивиться на обличчя, на заслуги, на становище в народі, а лише на серце. А серце спільників Корея було сповнене жагою влади.

Чи не так і сьогодні буває? Не раз я зустрічав людей, які у світі мали великий авторитет, але покалися перед Богом і зуміли відмовитися від усіх світських благ, одним словом, вийшли із Єгипту. Вони щиро і активно починали трудитися для Господа, не розуміючи того, що спочатку пустиню потрібно пройти.

Але проходив час, і їм хотілося отримати певне визнання, повагу за свою працю,

осягнути відповідне становище у народі Божому. Жага влади охоплювала їхнє серце. Вони прагнули до цього, інколи здобували авторитет, якусь духовну посаду. Та згодом не завжди могли встояти перед спокусами, якими було сповнене їхнє серце.

Тілесні уявлення про те, що Божа людина повинна мати у людей авторитет і шану, мали брати Ісусові: “І сказали до Нього брати Його: Піди звідси, і йди до Юдеї, щоб і учні Твої побачили вчинки Твої, що Ти робиш. Тайкома бо не робить нічого ніхто, але сам прагне бути відомий. Коли Ти таке чиниш, то з'яви Себе світові” (Ів. 7:3-4).

Такі ж уявлення мають сьогодні немало християн, що йдуть дорогою Корея і розглядають християнство як один із способів здобути у людей шану і авторитет. Їхній шлях нічим не відрізняється від дороги людей, які роблять кар'єру та шукають слави і почесей у світі. Вони поступають у біблійні інститути, щоби якомога швидше отримати певну духовну посаду; стають активними діячами і організаторами різноманітних християнських акцій та заходів, щоби відзначитися перед людьми; особливо цінять і захоплюються всім, що є високе людських очах; відвертими лестощами і підкресленою покорою намагаються заслужити повагу у старших братів. Вони зі всіх сил стараються стати відомими, заслужити авторитет і шану у людей.

До таких людей, які, подібно до братів Ісусових, вважають, що кожен прагне бути відомим, заявити на весь світ про себе, Ісус Христос говорить: “Вас ненавидіти світ не може, а Мене він ненавидить, бо Я свідчу про нього, що діла його злі” (Ів. 7:7). Таких християн, чиє серце сповнене жагою влади, світ не може ненавидіти, бо вся їхня поведінка, їхні прагнення і стремління нічим не відрізняються від тих страстей, які панують у серцях світських людей. Така ж боротьба за “портфелі”, таке ж прагнення бути відомим, значним у людських очах. Світ приймає таких людей за своїх, запрошує на різноманітні зустрічі “духовних лідерів”, бо їхнє життя не служить докором для них. Вузенька стежина віри веде зовсім в іншу сторону. Давайте уважно подивимося на життя Божих мужів, які терпеливо йшли нею. Чи мали вони авторитет серед людей? Коли подивитися лише з однієї сторони, то, справді, дехто з пророків Господніх мали значний авторитет навіть перед правителями. Можна згадати Даниїла, Єлисея, Давида, Соломона, Самсона та багатьох інших. І тілесна людина бачить лише одну сторону їхнього життя, що сповнена чудесами Божими, які заставляли царів і правителів схилитися перед ними. Але апостол Павло, описуючи вузеньку стежину віри, бачить не лише те, що мужі віри царства побивали, пащі левам загороджували, силу огненну гасили, а й дізнали наруги та рани, а також кайдани й в'язниці. Камінням побиті бували, допитувані, перепилювані, умирили, зарубані мечем, тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, засумовані, витерпілі. Ті, що світ не вартий був їх, тинялися по пустинях та горах, і по печерах та проваллях земних (Євр. 11:32-38).

Дорогий друже, коли ти хочеш йти вузенькою стежиною віри за Ісусом Христом, то не шукай авторитету, поваги і шани у людей. “Пригадайте те слово, яке Я вам сказав: Раб не більший за пана свого. Як Мене переслідували, то й вас переслідувати будуть; як слово Моє зберігали, берегтимуть і ваше. Але все це робитимуть вам за Ім'я Моє, бо не знають Того, хто послав Мене.” (Ів. 15:20-21). Це шлях усіх мужів Божих. Вони не мали авторитету та поваги у людей світу цього і у всіх, хто не знає Отця Небесного, але слова їхнього завжди слухали, бо бачили, що за ними стоїть авторитет Всевишнього.

Бажання досягнути успіху

Коли уважно прочитати претензії однодумців Корея, які вони висували до Мойсея, можна побачити внутрішній світ цих людей, їхні прагнення і уявлення.

Давайте прочитаємо одну із цих претензій: “Чи мало того, що ти вивів нас із краю, який тече молоком та медом, щоб повбивати нас у пустині?” Вони не пам’ятали того, що у Єгипті вони були нікчемними рабами, що з них знущалися єгиптяни, примушували до непосильної праці. Вони бачили іншу сторону і захоплювалися нею. Вийшовши з Єгипту, відразу хотіли бачити певні досягнення, отримати “молоко і мід”. Вони не розуміли, що “молоко і мід” – це духовні цінності, які неможливо побачити тілесними очима, які не мають нічого спільного із світськими уявленнями про успіх, досягнення.

Сьогодні нащадки Корея свої світські уявлення про успіх переносять у духовну сферу. Під успіхом вони розуміють, наприклад, швидкий ріст церкви, велику кількість людей, які приймають водне хрещення, поширеність чи популярність їхнього вчення та інші небіблійні ознаки. Про таких людей, що мають великий успіх у поширенні свого вчення, але разом з тим відступили від істини, говорить ап. Павло: “Їх слово - мов рак, що розповзається. Такими є Гіменей і Филит, які відпали від правди, кажучи, ніби воскресіння вже було, і цим нищать у декого віру” (2Тим. 2:17, 18).

Особливу небезпеку становлять брошури, що поширюють сьогодні серед пасторів, які містять рекомендації щодо успішного церковного менеджменту і забезпечення швидкого зростання церкви. Ці поради відображають сучасні досягнення економічної науки у сфері ефективного управління людьми і передбачають застосування елементів маніпуляції свідомістю як окремих людей зокрема, так і груп в цілому. Хто вражений жагою влади, сліпим бажанням досягнути успіху, той приймає і керується такими рекомендаціями, а не Біблією. Нехай кожного з нас Господь береже від подібних порад. А може я помиляюся, і Божа людина повинна прагнути до успіху? Адже можна навести багато прикладів, коли каючися одночасно тисячі людей, зцілялися десятки й сотні немічних. Хіба це не успіх апостолів? Хіба це не успіх мужа Божого Мойсея, коли він показував великі чудеса перед лицем фараона? Ні, це не успіх Мойсея, а слава Господня. І Бог використав Мойсея тільки після того, як він відрікся від почестей людських (царських), не думав про успіх і був вже не здатний цю славу привласнити собі.

Давайте зі сторони подивимося на життя Мойсея. Із ревності за долю свого народу він неудачно вступився за ізраїльтянина, з якого знущався єгиптянин. Ця подія набула розголосу, і Мойсей змушений був залишити хорони фараона та й утікати світ за очі. Згодом сорок років у пустині йому довелося пасти худобу. Більша частина життя Мойсея проходить, а зустрічає він лише невдачі, якщо дивитися на це із людської сторони. Але він здатний був бачити дії Божі та чути Його голос, бо ще раніше зумів відмовитися у серці своєму від великого успіху світського.

Ми читаємо, що Йосипу в домі Потіфара щастило у всьому, що він чинив, бо Господь був із ним. Згодом його спіткав ще більший успіх: фараон поставив Йосипа управителем усього Єгипту. І тілесна людина бачить лише цю одну сторону: успіх у земних справах. А цар Давид звертає нашу увагу найперше на те, що “за раба Йосип проданий був,

Жага влади або бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий

Понеділок, 16 квітня 2007, 16:30

кайданами мучили ноги його, залізо пройшло в його тіло, аж до часу виповнення слова Його, слово Господнє його було виявлено.” (Пс. 105:17-19).

І у всіх випадках Йосип найперше відстоював істину, а його продали у рабство, прагнув зберегти чистоту і святість, а його посадили у темницю. А вже як наслідок повної відданості і вірності Богу Йосипа супроводжував успіх у всіх його справах, тому що Господь був із ним. Це ж саме говорить і Христос до своїх учнів: “А тих, хто увірує, супроводити будуть ознаки такі: у Ім'я Моє демонів будуть вигонити, говоритимуть мовами новими, 18 братимуть змії; а коли смертодійне що вип'ють, не буде їм шкодити; кластимуть руки на хворих, і добре їм буде!” (Мр. 16:16-18).

Багато людей розуміють Христові слова як заклик до своїх учнів творити чудеса. Але Христос не говорить, щоби ті, що увірували, відразу прагнули робити чудеса, виганяти демонів, брати змії, випивати смертодійне. Ні, але тих, хто увірує, увірує так, як каже усе Писання, тобто буде у найменших дрібничках вірним Богу, тоді цю людину будуть супроводжувати ці чудеса у його житті навіть мимо його волі і бажань.

Дорогий друже, коли ти прагнеш знайти вузьку стежину віри і йти по ній, то не думай про успіх, не шукай успіху, не стремися до чудес. Краще усім своїм серцем шукай лиця Господнього, а тоді Він власною присутністю буде із тобою у всіх твоїх справах.

Можливо, ти навіть не завжди будеш бачити відповіді на свої прохання, але залишайся вірним Богу. Згадай, що Йосип два роки перебував у темниці за свою вірність, але Господь не залишив його. Коли ти не будеш думати про успіх, про чудеса, про дари духовні, а будеш прагнути залишатися просто вірним Богу і з терпінням будеш йти вузькою стежиною віри, то Господь буде з тобою, і у всьому тобі буде щастити та успіх буде супроводжувати твоє життя.

А коли й не так, ти зможеш сказати разом із Седрахом, Мисахом і Авденагом, що золотому боввану все одно не поклонишся, перед людською славою і почестями не схилишся, авторитет і прагнення бути відомим не звабить тебе.